

Rukověť' učně Udržitelného rozvoje regionů (URR)

A. Hynek, postupně od 1.10. 2008 (lokální geografie, sustainability, urbán-rurál)

1. Projdu území, dělám si poznámky, fotím, rozmlouvám s lidmi, před nimi si zásadně nic nepíši, nenahrávám nic na žádné mobily, magnetofony atd.
2. Předtím jsem si o území přečetl, co jsem mohl, zjistil jsem dotazy u různých lidí, firem, institucí, na internetu, atd., takže když tam jdu, tak nejsem mimo
3. Když tam jsem a začnu rozhovor s domorodci, tak se nejdříve představím:
Jsem XY z KGE FP TUL Liberec, máme předmět, který se jmenuje *Udržitelný rozvoj regionů* a jeho zásadní součástí je terénní průzkum – tady mám témata
4. K čemu to je? Studujeme území působnosti obcí s pověřenými úřady (seznam v příloze), které je krásné i místy nekrásné, chceme se naučit mu rozumět, navrhnout dělat věci líp než se to dnes dělá, spolupracujeme s univerzitami v Brně (MU), Kanadě, Velké Británii, Rakousku, Slovensku atd., chceme mít mezinárodní úroveň.
5. Chodím nejen po venku, možná se mne někdo zeptá, co tam dělám, zapřede rozhovor, neodmítnu atd., ale hlavně jdu tam, kde se soustřeďují lidé – takovým místům říká britský sociolog A.Giddens '*locales*', česky: dějiště, místa, kde se soustřeďují lidé a něco se tam děje. Tam zapředu rozhovory, i skupinové. Využívám předmět: sociální komunikace
6. Navštívím i instituce, měl bych vědět, co mi mohou, musí, nesmí poskytnout. Chovám se slušně, nicméně asertivně, žádné podlézání úředníkům/nicím. Jasně se zeptám, řeknu co chci vědět. Když mne pošlou někam, tak tam nemusím chodit, velím si sám.
7. Hlavní zásada č.1: nevěřím tomu, co vidím – zkoumám, co za tím je, většina věcí, lidí, se tváří jinak než ve skutečné hloubce je a to, co vidím, je jejich reprezentace a zajímá mne, co za tou reprezentací je, proč se tak reprezentují, co tím sledují, dělají si silnější než jsou, machrují? nebo ze sebe dělají ubožáky, tají něco?proč?? chtějí vůbec něco nebo jsou spokojení a chtějí současný stav uchovat. Ale tohle jim neříkám, to vím pro sebe, mohu se tvářit jako Frigo na mašině, ale mohu být i hovorný, veselý, zaujatý, nadšený, smutný, zoufalý, přirozený,ale i herec.
8. Zásada č.2: stav věcí je výsledkem sítí vztahů mezi lidmi a věcmi, aktéry (lidé), aktanty (lidé a objekty).Tady hledám odpověď na otázku proč se ten člověk chová takhle a ne jinak, proč ten objekt tady stojí, co se v něm děje, jak se mění atd.
9. My zjišťujeme jak to je, abychom napsali jak by to mělo/nemělo být, nic víc.
10. Dbám na vlastní bezpečnost, nelezu nikam, kde jde o život, zdraví, znám poučení o bezpečnosti, nehádám se, nevyhrožuji nikomu, jsem univerzitní student/ka, mám mobil, jsem připraven/a volat o pomoc, zbytečně neriskuji. Ale: jsem tak šikovný/á, že mi to jde, umím to, učím se to, mám z toho radost, v URR jsem doma.

Pokračování....

1. Vydržím poslouchat vyprávění, příběhy, jsou v nich zakódované významy, smysl lidské existence, mocenské vztahy, odpor, nálady, radost i smutek – všechny mají své jádro, i když se zdá, že jde o plkání. Jde o výpověď z 50% o tématu a z 50% o vyprávěči, což je někdy důležitější než to téma.
2. Zajímá mne nejen mentální mapa území dotazovaného,ale i jeho imaginace, a především jeho/její osobní participace na životě území (dělá vůbec něco nebo jen mluví?), statut, vazby, sítě
3. Otázka č. 3: Jaké vztahy se podílejí na utváření prostorovosti lokality?
4. Uvidíme, kdo donese první majstrštyk, vrhneme se NATO a dokážeme to líp..
5. Zásada č.3 (opsáno od jedné studentky z Liberce): když nikoho neznám, tak se zeptám známých, zda tam nebydlí nějaký náš další společný známý – vždycky to vyjde, určitě tam někdo je, svět je malý. Následuje práce se zdrojem podle zásad kvalitativního

výzkumu , bylo nastíněno ve výuce, blíže: Cloke P. et al., eds. 2004: Practising Human Geography. London: SAGE, 416 s. (ve fakulní knihovně dole v suterénu)